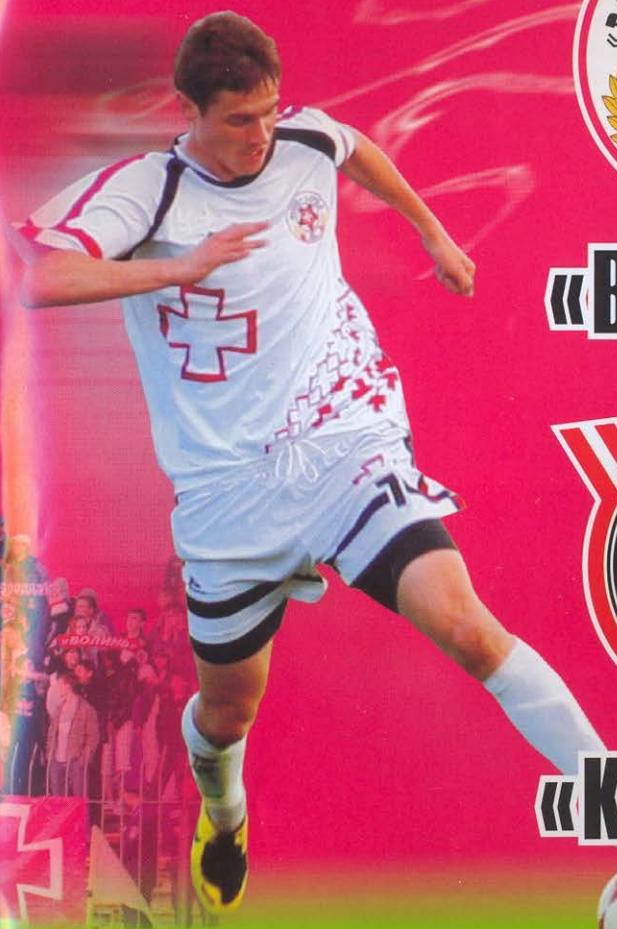

**Датагруп Кубок України з футболу.
1/8 фіналу**

«ВОЛИНЬ»

«КРИВБАС»

стадіон «Авангард»

12 вересня 18:00

«ВОЛИНЬ» (Луцьк)

Футбольна команда «Волинь» (Луцьк) була заснована у 1960 році.

Виступала під назвами:

1960 - лютий 1968 р. – «Волинь»
березень 1968 р. - 1971 р. – «Торпедо»

1972 - 1976 рр. – СК Луцьк

1977 - 1988 рр. – «Торпедо»

30.01.1989 - 2000 рр. – «Волинь»

2001 - 07.07.2002 рр. – СК «Волинь-1»

3 07.07.2002 року виступає під назвою «Волинь» (Луцьк)

Адреса клубу: 43005, м. Луцьк, пр-т Перемоги, 7

Президент: Василь Андрійович Столляр

Головний тренер: Віталій Володимирович Кварцяний

Телефон: +38 (0332) 78-59-88, 78-59-89, 78-59-90

Факс: +38 (0332) 78-59-88

E-mail: sc_volyn@fk.lutsk.ua

Web-сайт: www.fc.volyn.net

Матчі проводить на стадіоні «Авангард» (10792 місця)

Кольори клубу: біло-малинові

Здобутки команди:

Бронзовий призер чемпіонату УРСР 1975 року

Володар «Рубінового Кубка» 1975 року

Чемпіон УРСР 1989 року

Чемпіон України у першій лізі 2002 року

Інші досягнення:

Срібний призер першості збройних сил СРСР 1976 р.

Володар призу «Знак якості» 1986 р.

Досягнення гравців:

Володимир Дударенко - кращий бомбардир чемпіонату УРСР 1975 р. (14 голів)

Василь Сачко - кращий бомбардир чемпіонату України в першій лізі 2002 р. (17 голів)

Олександр Пишур - кращий бомбардир чемпіонату України в першій лізі 2009 р. (22 голи)

Василь Сачко - кращий гравець чемпіонату України в першій лізі 2002 р.

Олександр Пишур - кращий гравець чемпіонату України в першій лізі 2009 р.

Найвище досягнення в чемпіонатах України - 6-е місце (2002/03)

Найвище досягнення в Кубку України - 1/2 фіналу (2002/03)

Найбільше матчів за клуб провів - Олег Федюков (563)

Найкращі бомбардири - Володимир Дикий, Андрій Федецький - по 91

Кращі бомбардири команди за сезон - Володимир Дикий (22 голи у 1989р.), Олександр Пишур (22 голи у сезоні 2008/09)

Найбільша перемога - 7:0 ("ЦСКА-2" Київ, 2000/01)

Найбільша поразка - 1:8 ("Арсенал" Київ, 2002/03)

За 50 сезонів, проведених у чемпіонатах і кубках України та СРСР, «Волинь» зіграла 2031 матч: 696 перемог, 490 нічій, 845 поразок, різниця м'ячів 2112 - 2509 (станом на 1 липня 2009 р.)

СУПЕРНИК – «КРИВБАС» (КРИВИЙ РІГ)

Команду засновано у 1959 році

Назви команди: команда м. Кривого Рогу (1959), «Авангард» (1960-61), «Гірник» (1962-65), «Кривбас» (з 1966 р.)

Адреса клубу: 50006, м. Кривий Ріг, пр-т. Металургів, 5

Телефон: (056) 404-70-00, 404-08-90

Факс: (056) 404-08-57

Web-сайт: www.fckryvbas.dp.ua

e-mail: fck@ukrpost.ua

Кольори клубу: червоно-біло-чорні

Президент клубу: Олександр Лівшиць

Головний тренер: Олег Таран

Домашні матчі проводить на стадіоні «Металург» (29 734 місця)

Здобутки команди:

Бронзовий призер чемпіонату України 1999, 2000 рр.

Фіналіст Кубка України 2000 р.

Чемпіон УРСР 1971, 1975, 1976, 1981 рр.

Бронзовий призер чемпіонату УРСР 1974 року

Володар Рубінового Кубка 1976, 1981 рр.

Інші досягнення:

Фіналіст Кубка ЦК ЛКСМУ 1964 р.

Найбільше матчів з клуб провів: Віталій Дмитренко (396)

Найкращий бомбардир: Віталій Дмитренко - 124 м'ячі

Рекордсмен за сезон: Віктор Насташевський - 25 голів у сезоні 1986р.

Найбільша перемога: 7:0 («Кристал» Херсон, 1981)

Найбільша поразка: 0:7 («Динамо» Київ, 2001/02)

«КРИВБАС» У ЧЕМПІОНАТАХ УКРАЇНИ

Сезон	Ліга	І	В	Н	П	М	О	Місце
1992	перша (група «Б»)	26	15	10	1	46 - 23	40	1 з 14
1992/93	вища	30	8	11	11	27 - 40	27	8 з 16
1993/94	вища	34	14	8	12	26 - 26	36	6 з 18
1994/95	вища	34	13	9	12	35 - 30	48	6 з 18
1995/96	вища	34	11	9	14	43 - 52	42	14 з 18
1996/97	вища	30	9	6	15	24 - 48	33	12 з 16
1997/98	вища	30	10	9	11	34 - 33	39	8 з 16
1998/99	вища	30	16	11	3	43 - 18	59	3 з 16
1999/00	вища	30	18	6	6	54 - 30	60	3 з 16
2000/01	вища	26	6	6	14	22 - 36	24	11 з 14
2001/02	вища	26	6	10	10	28 - 40	28	9 з 14
2002/03	вища	30	8	7	15	25 - 37	31	12 з 16
2003/04	вища	30	10	6	14	26 - 41	36	10 з 16
2004/05	вища	30	7	10	13	24 - 38	31	13 з 16
2005/06	вища	30	9	6	15	27 - 35	33	14 з 16
2006/07	вища	30	7	14	9	29 - 36	35	10 з 16
2007/08	вища	30	7	9	14	29 - 39	30	13 з 16
2008/09	вища	30	8	8	14	21 - 36	32	12 з 16

“Волинь” VS “Кривбас”

15.05.1966 «Кривбас» – «Волинь» 2:0. Момент зустрічі

грати в одноколовому турнірі стикові матчі. Й саме у цьому поєдинку «Волинь» взяла свої перші очки у матчах з криворіжцями, зігравши у гостях внічию 2:2. А перша перемога прийшла до лучан також у стикових поєдинках, але вже 1965 року – на своєму полі вони здолали суперників з рахунком 2:1 завдяки голам Анатолія Попова та Григорія Кузнєцова, який у тому матчі зумів забити по голу у свої і у чужі ворота.

Загалом статистика протистояння свідчить про відчутну перевагу наших суперників – «Кривбас» має у своєму активі 28 перемог проти 14 у волинян, ще 19 поєдинків завершилися внічию. Проте головним чином таку перевагу кривбасівці здобули ще за часів СРСР, коли співвідношення сил було просто вражаючим – на 7 перемог «Волині» доводилося 23 поразки. Якщо окремо оцінити статистику зустрічей у чемпіонатах України, то тут попереду наші земляки – 7 перемог, 4 нічії та 5 поразок.

Зрозуміло, що за таких умов не надто вдало складалися для наших земляків гостеві матчі. Так, у Кривому Розі волиняні перемагали лише двічі – у сезонах 1974 та 2002/03 років з однаковим рахунком 1:0. В той же час, «Кривбас» вісім разів святкував успіх після матчів у Луцьку. Однак, за часів українських першостей такого вже не трапляється, а остання за часом перемога наших суперників датована 1987 роком.

Вистачало у протистоянні й неординарних поєдинків. Окремо варто виділити зустріч 1989-го року, коли, перемагаючи після першого тайму 4:0, волиняні до середини другої половини гри примудрилися розтринькати свою перевагу і лише ціною надзусиль вирвали у підсумку перемогу з рахунком 5:4.

Що ж до голеадорів суперництва, то у складі «Волині» найбільше «Кривбасу» забивав Василь Сачко – 7 голів. Ще п'ять влучних пострілів на рахунку одного з кращих бомбардирів луцького клубу – Андрія Федецького.

Сьогодні ж на уболівальників очікує 62-а за ліком зустріч давніх суперників...

Перша офіційна зустріч сьогоднішніх суперників відбулася 30 травня 1962 року, коли у Кривому Розі місцевий «Гірник» здолав волинян з рахунком 3:1 – лік голам у протистоянні відкрили криворіжець Бойко та лучанин Ярослав Постойко. Цікаво, що того сезону команди зустрілися між собою тричі – по завершенню зональних турнірів суперникам довелося

20.09.2003 «Волинь» – «Кривбас» 2:0. В атаці Самір Алієв

«ВОЛИНЬ» Луцьк – «КРИВБАС» Кривий Ріг

Сезон	Матчі у Луцьку	Матчі у Кривому Розі
1962	1:2 (автор голу невідомий)	1:3 (Я.Постойко)
	---	2:2 (В.Зайченко, Л.Столпирьов)
1963	0:0	0:3
1965	2:1 (А.Попов, Г.Кузнєцов)	0:3 Стикові матчі
1966	0:1	0:2
1967	0:0	1:2 (В.Возницький)
1971	1:3 (Л.Лемещенко)	0:1
1973	0:0	1:1 (М.Шевчук)
1974	1:0 (О.Мартиненко)	1:0 (О.Мартиненко)
1975	1:1 (В.Фурсов)	0:1
1976	1:1 (В.Фігель)	0:1
1978	1:2 (О.Козар)	0:3
1979	3:0 (А.Тихонович, В.Пестов, Іг.Польний)	2:2 (В.Старков, В.Бердовський)
1980	0:0	1:1 (В.Пестов)
1981	0:1	0:1
1982	0:2	0:3
1983	0:1	0:2
1984	2:2 (В.Мозолюк, А.Федецький)	1:1 (А.Бойко)
1985	1:0 (І.Бай)	1:1 (О.Федюков)
1986	2:1 (А.Федецький-2)	1:2 (В.Бердовський)
1987	1:3 (М.Бурч)	0:0
1988	1:1 (В.Дикий)	1:3 (А.Федецький)
1989	5:4 (П.Філонюк, Г.Шухман, В.Гащин, А.Федецький, М.Слуха)	2:3 (В.Дикий-2)
1992/93	3:1 (В.Гащин, І.Сарнавський, М.Бурч)	2:3 (Г.Тибілов, В.Дикий)
1993/94	0:0	0:0
1994/95	1:0 (В.Солодкий)	0:3
1995/96	0:0	1:5 (В. Яцурак)
2002/03	2:0 (О.Гребеножко, В.Сачко)	1:0 (Е.Сіанкам)
2003/04	2:0 (В.Сачко-2)	0:3
2004/05	3:1 (А.Трішовіч, В.Сачко, К.Бута)	0:0
2005/06	3:0 (В.Сачко-2, О.Пищур)	1:2 (В.Сачко)
ВСЬОГО:	61 матч: 14 перемог, 19 нічій, 28 поразок, різниця м'ячів 57 – 85	
Вдома:	30 матчів: 12 перемог, 10 нічій, 8 поразок, м'ячі 37 – 28	
В гостях:	31 матч: 2 перемоги, 9 нічій, 20 поразок, м'ячі 20 – 57	

ОСТАННІЙ МАТЧ СУПЕРНИКІВ

6 травня 2006 р. «КРИВБАС» – «ВОЛИНЬ» 2:1 (2:0)

Кривий Ріг. Стадіон «Металург». 6 000 глядачів. 12 °C.

Судді: А. Жосан (Херсон), О. Журба, О. Кравченко (обидва – Донецьк)

«КРИВБАС»: Старцев, Старостяк, Шевелюхін, Поклонський (Іващенко, 66), Дун'їч, Любеновіч, Кашевський (Бойко, 58), Алегбе, Грошев, Трішовіч (Котелюх, 84), Гігіадзе

«ВОЛИНЬ»: Неділько, Ковалюк, Джорджевіч (Максимюк, 89), Фалемі, Хома, Ряхн, Сачко, Гащин, Герасимюк, Товкацький (Р.Майдан, 60), Пищур (Алоїзі, 46)

Попередження: Поклонський (60), Іващенко (87)

Голи: Гігіадзе (28), Трішовіч (42), Сачко (54)

12 ВЕРЕСНЯ В ІСТОРІЇ «ВОЛИНІ»

Неважаючи на те, що вересень є досить таки «футбольним» місяцем, у попередні роки 12-го числа першого місяця осені в «Волині» випадало грати всього лише п'ять разів. Щоправда, символічність матчів, проведених цього дня в аспекті сьогоднішнього поєдинку просто вражає.

Перші два поєдинки волинян 12 вересня припали на першу половину 60-х і завершилися невдачами нашої команди. У стиковому турнірі за 29-39 місця класу «Б» 1962 року «Волинь» у гостях поступилася краматорському «Авангарду» з рахунком 1:4. Через три роки вже у Луцьку наша команда, яка перед тим видала серію з трьох перемог з загальним рахунком 9:2, досить неочікувано поступилася другій клубній команді київського «Динамо» - гол Альберта Мікояна на 62-й хвилині зустрічі лише трішки підсолодив поразку у грі з аутсайдером турніру. Наступного ж матчу у день 12 вересня довелося чекати 36 років і знову суперником волинян виявилось... «Динамо-2». Цього разу поєдинок, который відбувався на полі суперника приніс «Волині» нічию 1:1. Уже на 10-й хвилині Василь Сачко відкрив рахунок в матчі, але відразу по перерві динамівці, у складі котрих граво чи не півкоманди «основи» головного «Динамо», зусиллями Артема Яшкіна відновили рівновагу.

12 вересня 2002 р. «Волинь» – «Кривбас»

Ну, а дев'ять років тому, на початку осені 2002-го «Волинь», яка щойно повернулася до вищої ліги, приймала на своєму полі... сьогоднішнього свого суперника - криворізький «Кривбас». Відкрив рахунок у зустрічі Олександр Гребеножко, котрий вдало розібрався з захисником на лівому куті карного після прострілу з глибини, і невідпорним ударом увігнав м'яч у сітку. Автором другого голу став один з кращих бомбардирів в історії «Волині» - Василь Сачко, який, виявившись на вістрі атаки на правому куті воротарського чудовим ударом у дальній кут піймав на

протиході кіпера гостей і встановив остаточний підсумок матчу - 2:0. Цікаво, що цей гол виявився для Василя першим у вищій лізі. Після цього він ще 39 разів розписувався у воротах суперників «Волині» у вищому класі (з них сім - саме криворіжцям), а загалом у складі нашої команди забив 63 м'ячі. Ви не повірите, але найкращий дюючий бомбардир лучан, Олександр Пишур, перший гол забив також у ворота «Кривбасу» після «дублю» Сачко (це трапилося 30 жовтня 2005 р.)... Нині ж на рахунку Олександра уже 43 голи за «Волинь».

Ну а останній за часом поєдинок 12 вересня волиняні провели у... розіграші Кубка України та ще й якраз у 1/8 фіналу. I, зазначимо, вийшли у ньому переможцями, здолавши у доданий арбітром час маріупольський «Іллічівець» на його ж полі з рахунком 2:1...

Загалом, оцінювати випадковість чи містичність співпадінь належить уболівальникам, а результати усіх матчів «Волині», проведених цього дня, такі:

1962 «Авангард» Краматорськ – «Волинь» 4:1 (В.Синюк)

1965 «Волинь» – «Динамо-2» Київ 1:3 (А.Мікоян)

2001 «Динамо-2» Київ – «Волинь» 1:1 (В.Сачко)

2002 «Волинь» – «Кривбас» Кривий Ріг 2:0 (О.Гребеножко, В.Сачко)

2004. Кубок України «Іллічівець» Маріуполь – «Волинь» 1:2 (Л.Гальчук, А.Трішовіч)

ВСЬОГО:	5 матчів	2 перемоги	1 нічия	2 поразки	різниця м'ячів 7 – 9
---------	----------	------------	---------	-----------	----------------------

Вдома:	2 матчі	1 перемога	0 нічій	1 поразка	різниця м'ячів 3 – 3
--------	---------	------------	---------	-----------	----------------------

В гостях:	3 матчі	1 перемога	1 нічия	1 поразка	різниця м'ячів 4 – 6
-----------	---------	------------	---------	-----------	----------------------

УСІ ФІНАЛІ КУБКА УКРАЇНИ

- 1992 «Чорноморець» Одеса – «Металіст» Харків 1:0
1993 «Динамо» Київ – «Карпати» Львів 2:1
1994 «Чорноморець» Одеса – «Таврія» Сімферополь 0:0 (по пенальті 5:3)
1995 «Шахтар» Донецьк – «Дніпро» Дніпропетровськ 1:1 (по пенальті 7:6)
1996 «Динамо» Київ – «Нива» Вінниця 2:0
1997 «Шахтар» Донецьк – «Дніпро» Дніпропетровськ 1:0
1998 «Динамо» Київ – ЦСКА (Київ) 2:1
1999 «Динамо» Київ – «Карпати» Львів 3:0
2000 «Динамо» Київ – «Кривбас» Кривий Rіg 1:0
2001 «Шахтар» Донецьк – ЦСКА (Київ) 2:1
2002 «Шахтар» Донецьк – «Динамо» Київ 3:2
2003 «Динамо» Київ – «Шахтар» Донецьк 2:1
2004 «Шахтар» Донецьк – «Дніпро» Дніпропетровськ 2:0
2005 «Динамо» Київ – «Шахтар» Донецьк 1:0
2006 «Динамо» Київ – «Металург» Запоріжжя 1:0
2007 «Динамо» Київ – «Шахтар» Донецьк 2:1
2008 «Шахтар» Донецьк – «Динамо» Київ 2:0
2009 «Ворсика» Полтава – «Шахтар» Донецьк 1:0

КУБОК УКРАЇНИ 2009/10

Попередній етап

- ФК «Моршин» – «Олімпік» Донецьк +:-
МФК «Миколаїв» – «Олком» Мелітополь 3:0
«Верес» Рівне – «Гірник-Спорт» Комсомольськ 2:0
«Бастіон» Іллічівськ – «Кремінь» Кременчук 2:1
ФК «Суми» – «Буковина» Чернівці 2:1
«Гірник» Кривий Rіg – «Дніпро-75» Дніпропетровськ 2:2 (по пенальті 3:1)
«Шахтар» Свердловськ – «Росія» Біла Церква 1:0

1/32 фіналу

- «Енергетик» Бурштин – «Геліос» Харків 1:1 (по пенальті 6:5)
«Бастіон» Іллічівськ – «Кримтеплиця» Молодіжне 0:3
«Дністер» Овідіополь – «Арсенал» Біла Церква 1:0
«Десна» Чернігів – «Нива» Тернопіль 1:2
«Нива» Вінниця – «Фенікс-Іллічівець» Калініне 0:1
«Сталь» Алчевськ – ПФК «Севастополь» 2:1
«Верес» Рівне – ЦСКА (Київ) 0:4
ФК «Суми» – «Нафтогаз-Укрнафта» Охтирка 0:1
«Єдність» Плиски – «Гірник» Кривий Rіg 5:1
МФК «Миколаїв» – «Прикарпаття» Івано-Франківськ 1:0
«Ірпінь» Гореничі – «Волинь» Луцьк 1:4
ФК «Полтава» – ФК «Львів» 1:0
«Сталь» Дніпродзержинськ – «Зірка» Кіровоград 1:0
«Шахтар» Свердловськ – ФК «Моршин» 2:0
«Титан» Армянськ – ПФК «Олександрія» 0:2

1/16 фіналу

МФК «Миколаїв» – «Кримтеплиця» Молодіжне 0:1
 «Закарпаття» Ужгород – «Дніпро» Дніпропетровськ 2:3
 «Кривбас» Кривий Ріг – «Зоря» Луганськ 5:0
 «Єдність» Плиски – «Нива» Тернопіль 2:1
 «Арсенал» Київ – «Динамо» Київ 1:2
 «Сталь» Алчевськ – «Чорноморець» Одеса 1:0
 «Шахтар» Свердловськ – «Іллічівець» Маріуполь 1:3
 «Сталь» Дніпродзержинськ – «Таврія» Сімферополь 0:4
 ФК «Харків» – «Карпати» Львів 1:5
 «Енергетик» Бурштин – «Металіст» Харків 0:1
 ПФК «Олександрія» – «Волинь» Луцьк 2:3
 ФК «Полтава» – «Фенікс-Іллічівець» Калініне 0:2
 «Нафтовик-Укрнафта» Охтирка – «Металург» Донецьк 1:1 (по пенальті 2:4)
 «Ворскла» Полтава – «Металург» Запоріжжя 2:3
 ЦСКА (Київ) – «Оболонь» Київ 3:3 (по пенальті 2:4)
 «Дністер» Овідіополь – «Шахтар» Донецьк 1:6

У 1/8 фіналу зустрічаються:

«Волинь» Луцьк – «Кривбас» Кривий Ріг
 «Фенікс-Іллічівець» Калініне – «Дніпро» Дніпропетровськ
 «Сталь» Алчевськ – «Оболонь» Київ
 «Кримтеплиця» Молодіжне – «Металург» Запоріжжя
 «Таврія» Сімферополь – «Іллічівець» Маріуполь
 «Металург» Донецьк – «Карпати» Львів
 «Єдність» Плиски – «Шахтар» Донецьк
 «Металіст» Харків – «Динамо» Київ

АРБІТРИ СЬОГОДНІШНЬОГО ПОЄДИНКУ

ГОЛОВНИЙ СУДЯ:

Євген Анатолійович АРАНОВСЬКИЙ (Київ)

Арбітр першої категорії

Народився 13 жовтня 1976 р.

Початок суддівської кар'єри 1995 р.

Матчі другої ліги обслуговує з 2000 р.

Матчі першої ліги обслуговує з 2005 р.

Матчі Прем'єр-ліги обслуговує з 2009 р.

Асистенти арбітра

Віктор КРАВЧЕНКО, Анатолій ФІЛЕВІЧ (обидва – Львів)

4-й арбітр:

Любомир ХАРКО (Луцьк)

Делегат ФФУ:

Геннадій КОВАЛЕНКО (Київ)

«ВОЛИНЬ» У РОЗІГРАШАХ КУБКА УКРАЇНИ 1992 – 2009

1992

1/32 фіналу «Волинь» – «Торпедо» Запоріжжя 2:3

1992/93

1/16 фіналу «Хімік» Житомир – «Волинь» 1:1
«Волинь» – «Хімік» Житомир 3:1

1/8 фіналу «Зоря-МАЛС» Луганськ – «Волинь» 3:0
«Волинь» – «Зоря-МАЛС» Луганськ 5:0

1/4 фіналу «Динамо» Київ – «Волинь» 5:1
«Волинь» – «Динамо» Київ 2:2

1993/94

1/16 фіналу «Сталь» Алчевськ – «Волинь» 2:1
«Волинь» – «Сталь» Алчевськ 1:0

1/8 фіналу «Волинь» – «Буковина» Чернівці 2:0
«Буковина» Чернівці – «Волинь» 2:1

1/4 фіналу «Волинь» – «Карпати» Львів 2:1
«Карпати» Львів – «Волинь» 2:0

1994/95

1/16 фіналу «Ворскла» Полтава – «Волинь» 2:0
«Волинь» – «Ворскла» Полтава 2:1

1995/96

1/16 фіналу «Гарай» Жовква – «Волинь» 0:1
1/8 фіналу «Нива» Тернопіль – «Волинь» 3:1

1996/97

1/32 фіналу «Верес» Рівне – «Волинь» 2:3
1/16 фіналу «Волинь» – «Таврія» Сімферополь 1:0
1/8 фіналу «Карпати» Львів – «Волинь» 1:0

1997/98

1/32 фіналу «Волинь» – «Авангард-Індустрія» Ровенськи +:-
1/16 фіналу «Волинь» – «Металург» Донецьк 0:0
«Металург» Донецьк – «Волинь» 2:1

1998/99

1/64 фіналу «Поділля» Хмельницький – «Волинь» 1:0
«Волинь» – «Поділля» Хмельницький 3:1

1/32 фіналу «Нафтівик» Охтирка – «Волинь» 5:4
«Волинь» – «Нафтівик» Охтирка 1:0

1/16 фіналу ЦСКА (Київ) – «Волинь» 0:0
«Волинь» – ЦСКА (Київ) 2:2

1999/00

1/16 фіналу «Волинь» – «Дніпро» Дніпропетровськ 1:3

2000/01

1/16 фіналу «Металург» Маріуполь – «Волинь» 3:2

КУБОК УКРАЇНИ 2009/10. 1/8 ФІНАЛУ

2001/02

1/32 фіналу	«Волинь» – ФК «Черкаси» 1:0
	ФК «Черкаси» – «Волинь» 1:1
1/16 фіналу	«Волинь» – «Ворскла» Полтава 1:0
	«Ворскла» Полтава – «Волинь» 0:0
1/8 фіналу	«Волинь» – «Металург» Донецьк 2:1
	«Металург» Донецьк – «Волинь» 4:1

2002/03

1/32 фіналу	«Торпедо» Запоріжжя – «Волинь» 0:3
1/16 фіналу	«Борисфен» Бориспіль – «Волинь» 1:2
1/8 фіналу	«Волинь» – ФК «Красилів» 3:0
1/4 фіналу	«Волинь» – «Металург» Донецьк 3:0
1/2 фіналу	«Металург» Донецьк – «Волинь» 2:0
	«Волинь» – «Динамо» Київ 0:4
	«Динамо» Київ – «Волинь» 3:1

2003/04

1/32 фіналу	«Техно-Центр» Рогатин – «Волинь» 0:4
1/16 фіналу	«Титан» Армянськ – «Волинь» 1:4
1/8 фіналу	«Динамо» Київ – «Волинь» 1:0

2004/05

1/32 фіналу	«Олімпія» ФК АЕС Південноукраїнськ – «Волинь» 0:4
1/16 фіналу	«Спартак» Івано-Франківськ – «Волинь» 0:3
1/8 фіналу	«Іллічівець» Маріуполь – «Волинь» 1:2
1/4 фіналу	«Волинь» – «Динамо» Київ 1:2
	«Динамо» Київ – «Волинь» 4:0

2005/06

1/32 фіналу	«Чорногора» Івано-Франківськ – «Волинь» 1:4
1/16 фіналу	«Сталь» Дніпродзержинськ – «Волинь» 3:1

2006/07

1/32 фіналу	«Нафтovик» Долина – «Волинь» 0:1
1/16 фіналу	ПФК «Севастополь» – «Волинь» 3:0

2007/08

1/32 фіналу	«Енергетик» Бурштин – «Волинь» 4:2
--------------------	------------------------------------

2008/09

1/32 фіналу	«Закарпаття» Ужгород – «Волинь» 4:2
--------------------	-------------------------------------

2009/10

1/32 фіналу	«Ірпінь» Гореничі – «Волинь» 1:4
1/16 фіналу	ПФК «Олександрія» – «Волинь» 2:3

Всього у розіграшах Кубка України «Волинь» провела 60 матчів, у яких здобуто 28 перемог. 7 зустрічей завершилися внічию і у 25 сильнішими виявилися суперники лучан. Різниця забитих-пропущених м'ячів складає 96 – 91 на користь «Волині». Кращими бомбардирями кубкових матчів є Василь Сачко та Сергій Драницький, нарахунку котрих по 6 голів у ворота суперників. Найбільше матчів у Кубку України провів Олег Федюков – 35.

Кубок України. 1/32 фіналу. «Ірпінь» Гореничі – «Волинь» 1:4

5 серпня 2009 р. Буча. Стадіон «Ювілейний». 1000 глядачів. 26°C.
Суддя: Я.Козик (Мукачево), І.Кувік,
І.Староста (обидва – Ужгород)

ІРПІНЬ: Жилкін, Безсмертний,
Вашук, Кардаш (Сухомінов, 33),
Грицина, Цихмейструка,
Степанишин, Яшкін (Пелах, 54),
Ребров, Коновалов (Косовський,
67), Нагорняк

«ВОЛИНЬ»: Ндоє, Шевелюхін,
Сімінін, Мостовий, Лопес, Кінаш
(Карковський, 69), Пічкура, Кабанов
(Рибальченко, 15), Пишур (Шаврін,
35), Шарпар, Гошкодеря

Голи: Рибальченко (39, 65), Пічкура

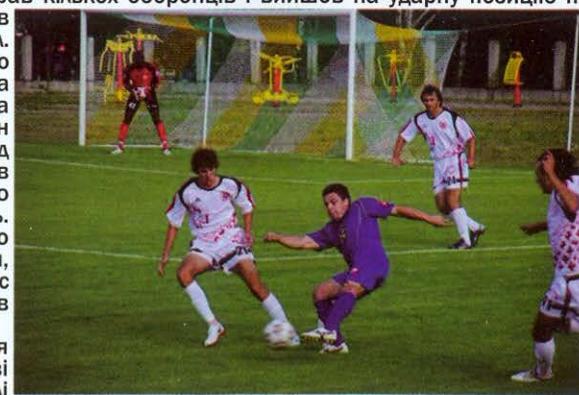
(52), Лопес (69), Степанишин (71)

Попередження: Пишур (27), Сімінін
(44), Нагорняк (45+1)

Гра розпочалася з атак гостей. Вони захопили центр поля і методично розхитували оборону господарів, де особливо виділявся упевненими діями Владислав Вашук. Його досвід і фізичні кондиції допомогли «Ірпеню» уникнути розгрому і саме Вашук завдав на 10-й хвилині матчу першого удару в бік воріт «Волині». А до того волиняни вже встигли втратити чотири можливості відкрити рахунок. Затим стався цікавий момент, коли господарі подали кутовий – Ндоє кулаками виніс м'яч прямо на Пічкура, який пройшов лівим флангом і відав пас Шарпару. В'ячеслав в свою чергу відкотив шкіряного під удар Кінашу, котрий зряче з лінії карного пробив у «дев'ятку», але Жилкін кінчиками пальців зачепив м'яч – і лише поперечина... «Ірпінь» за дві хвилини відповіла голевим моментом. Грицина вивів на ударну позицію Цихмейструка, який з меж карного пробивав у дальній кут воріт Ндоє, який витягнувшись, немов струна, перевів шкіряного на кутовий. Глядачі оплесками зустріли дії футbolістів обох команд. Більш досвідчені гравці «Ірпеня» дуже кваліфіковані, але протистояти молоді і натиску гостей довго не змогли. Як наслідок, на 38-й хвилині чергова атака волинян завершилася першим взяттям воріт. Пічкура від центральної лінії пройшов лівим флангом і виконав гострій простріл по лінії воротарського майданчика, а Вадим Рибальченко вдало замкнув подачу головою направивши м'яч в противід голкіперу – 0:1.

Після перерви «Волинь» додала у швидкості і тут далася взнаки фізична підготовка суперника. Гравці господарів вже не встигали за лучанами і розраховували виключно на контратаки. Як наслідок – волиняни збільшили свою перевагу завдяки індивідуальним діям Пічкура. Євген від бокової лінії обіграв кількох оборонців і вийшов на ударну позицію по центру воріт. Удар з 18-ти метрів голкіпер парирувати не зміг – гол. Після цього доля зустрічі практично була вирішена і «Волинь» довела свою перевагу до чотирьох м'ячів. На 65-й хвилині багатоходівка волинян закінчилася пасом Кінаша на хід Сімініну, який виконав навіс в карний, де Рибальченко головою замкнув простріл, оформивши дубль. А ще за три хвилини Рибальченко перехопив м'яч, вибитий воротарем, справа увійшов у карний і віддав пас Лопесу, який в дотик переправив м'яч у ворота – 0:4.

Однак, господарям все ж вдалося провести гол престижу уже через дві хвилини. Косовський у своєму стилі пройшов по флангу і виконав гострій простріл на лінію воротарського майданчика, де у боротьбі з захисниками першим до м'яча доторкнувся Степанишин і переправивши його у дальній кут. У двадцять хвилин, що залишилися, волиняни володіли тотальною перевагою і мали безліч моментів для взяття воріт. Але десь не таланило, десь оборона відпрацьовувала вдало, а у деяких моментах «Ірпінь» рятував каркас власних воріт.

Кубок України. 1/16 фіналу. «Олександрія» – «Волинь» 2:3

15 серпня 2009 р. Олександрія.
КСК «Ніка». 3500 глядачів. 25°C.
Судді: Ю.Вакс (Сімферополь),
В.Дем'яненко (Мукачево),
М.Васюта (Рівне)

ПФК «ОЛЕКСАНДРІЯ»: Козаченко, Куций, Маринчук (Кременчуцький, 76), Чередниченко, Казанюк, Смішко (Зейналов, 54), Запорожан, Шупік, Нікітін, Целих (Пономар, 116), Кирилов

«ВОЛИНЬ»: Ндоє, Шевелюхін, Сімінін, Мостовий, Снитко, Рибальченко (Лопес, 64), Кінаш, Шаврін (Карковський, 90+2), Пищур, Шарпар (Пічкур, 46), Гошкодеря

Голи: Пищур (2, 59, з пенальті), Казанюк (56), Маринчук (67), Лопес (105)

Попередження: Запорожан (17), Снитко (24), Кирилов (25), Целих (45), Шаврін (55), Чередниченко (58), Козаченко (58), Кінаш (89), Кременчуцький (93), Карковський (100), Сімінін (116), Лопес (120+1)

Матч гідних суперників розпочався із швидкого голу «Волині». Заробивши на другій хвилині гри штрафний удар, волиняни традиційно надали право на пробиття дальнього стандарту Олександру Пищуру і Сашко метрів з 35-ти потужним ударом відправив шкіряного повз стінку у ворота суперника – м’яч, вдарившись об землю, підскочив перед воротарем олександрійців і влетів у дальній нижній кут. Надалі й до перерви на полі домінували «Волинь». Господарі, хоча й не відсиджувались в обороні, проте у комбінаційній грі поступалися лучанам і серйозних загроз біля воріт Ндоє створити так і не змогли. Натомість наші земляки мали кілька непоганих нагод збільшити свою перевагу, проте не скористалися ними.

Після відпочинку команди заграли швидше і у середині тайму розмінялися голами – спочатку Казанюк випередив оборонців «Волині» і зрівняв рахунок, а вже за три хвилини лучани заробили право на одинадцятиметровий за знос у штрафному майданчику Шавріна і той же Пищур знову вивів «Волинь» уперед. Однак, тиск господарів дозволив їм на певний час перехопити ініціативу і на 67-й хвилині Маринчук, скориставшись обрізкою луцьких захисників забив другий гол. Наприкінці основного часу обидві команди могли схилити шальки терезів на свою користь (у «Волині» могли забити Мостовий і Пищур), проте не скористалися ними.

Овертайми ж видалися полярно протилежними – у першому домінували господарі, але втратили кілька нагод для взяття воріт. У другому олександрійці відчутно здали фізично і ініціатива перейшла до «Волині». А долю путівки до 1/8 фіналу вирішив гол Лопеса на 105-й хвилині. Мостовий подав штрафний від центру справа, а Рамон, перестрибнувши захисника, переправив шкіряного у дальній кут – 3:2 на користь «Волині».

ПІСЛЯМАТЧЕВІ ПЕНАЛЬТІ В ІСТОРІЇ «ВОЛИНИ»

Традиційно про такий елемент футбольного поєдинку, як серія післяматчевих пенальті, згадують, більшою мірою, у дні кубкових зустрічей, адже саме у них глядачі мають шанс побачити це, хвилююче нервову систему уболівальника, видовище.

Якщо ж вести мову про післяматчеві одинадцятиметрові у контексті історії ФК «Волинь», то безпосередньо у кубкових матчах лучанам всього лише раз довелося приймати участь у футбольній лотереї – навесні

1968 року у матчі Кубка СРСР наша команда після нульової нічиї в основний час поступилася у серії пенальті з рахунком 6:4... Прості підрахунки показують, що такого рахунку при пробитті одинадцятиметрових бути не може, але насправді так воно і було. Чому – читайте далі...

На початку березня 1968 року до федерації футболу УРСР з всесоюзної федерації прийшло повідомлення, що дві українські команди класу «Б» мають місце в основній сітці розіграшу Кубка СРСР, тому до початку квітня необхідно подати кандидатури щасливчиків у Москву. Ситуація виявилась доволі складною, адже більшість команд перебували на передсезонних зборах у різноманітних куточках СРСР. Тому щоб оперативно вирішити кубкове питання було прийняте наступне рішення – усі українські команди класу «Б», які перебували на зборах в Криму та на Закарпатті організовувалися у відповідні зони, де за системою «на вибування» визначали між собою двох регіональних переможців, які й потрапляли до 1/128 фіналу кубка. Команди, які готовувалися в інших місцях просто позбавлялися права участі в розіграші трофею. Проте, нашвидкуруч організувавши відбірні кубкові турніри, чиновники не розіслали жодних регламентних вказівок на рахунок того, що робити у випадку нічиєї. До 1968 року в Кубку СРСР серії післяматчевих пенальті взагалі не практикувалися і на випадок «мирової» передбачалося перегравання матчу через день. Але графік турніру виключав можливість перегравання, адже його часові рамки були досить обмеженими. Тому для визначення переможця команди, які на свою голову зводили гру до нічіїх, самостійно (!!!) визначали «пенальтійний» регламент відразу після матчу, іноді навіть не проводячи додаткових тридцятихвилинок. Така ситуація призводила просто до абсурду. Наприклад у грі «Карпати» (Мукачево) – «Енергія» (Нова Каховка), який також завершився внічию 0:0, було вирішено бити пенальті не почергово, а цілісними серіями. Спочатку обидві команди виконали одинадцятиметрові по 10 разів – і знову нічия. Тоді ще дві серії по 5 пенальті поспіль – нічия. І лише з третьої спроби по 10 ударів вдалося визначити переможця, коли новокаховці, не забивши на початку своєї серії, втратили усі шанси. Підсумковий рахунок по пенальті – 22:13 на користь мукачевців. У матчі за участь лучан з івано-франківцями ситуація була аналогічною – завершивши основний час внічию 0:0, команди виконали дві цілісні серії по 10 одинадцятиметрових. Спартаківці реалізували шість ударів з «крапки», а лучани – лише чотири. Тому й з'явився в історії нашої команди такий неординарний результат.

Проте, серії післяматчевих пенальті, як виявляється, не завжди були характерними супо для кубкових поєдинків. Уболівальники зі стажем пам'ятають, що у сезоні 1973 року Федерація футболу СРСР «відмінила» нічій, призначивши на випадок, якщо суперники все ж таки зводили матч до «мирової», пробиття пенальтійної серії – її переможець записував собі до активу одне очко, а переможений залишався з нулем. Єдина відмінність від нинішньої системи полягала у порядку пробиття – спочатку усі п'ять ударів виконували гості, а потім – господарі. Зазначимо, що того року луцька команда змушенна була 11 разів вдаватися до пробиття післяматчевих пенальті після нічийних підсумків в основний час зустрічі. Приємно, що наші земляки вийшли переможцями у восьми випадках і лише тричі поступалися своїм опонентам. При цьому за межі основної серії довелося виходити лише одного разу, коли після нулів в основний час з ужгородською «Говерлою» після п'яти ударів з позначки рахунок залишився нічийним 4:4. Шостий удар захисник лучан Щерба реалізував, а постріл гостей відбив воротаря луцької команди Логінов.

Цікаво, що того року двічі за допомогою одинадцятиметрових вирішувалася доля поєдинків і з нинішнім суперником «Волині» – криворізьким «Кривбасом». У першому колі, в гостевому поєдинку лучани не зуміли втримати перемогу, пропустивши гол з пенальті за три хвилини до завершення зустрічі – 1:1. Та у пробитті одинадцятиметрових сильнішими виявилися саме волинські футболісти – 4:1 на їх користь. Аналогічно й у грі другого кола у Луцьку, яка принесла нульову нічию, гравцям обох команд довелося мірятися силами по пенальті. Та і цього разу волиняни залишили своїх опонентів з нулем, здолавши криворіжців з рахунком 4:3.

Ну, а, напевно, найбільш абсурдним випадком при пробитті одинадцятиметрових може бути лише нічия. Хоча, це ще як сказати...

Після уже згадуваного сезону-73 Федерація футболу СРСР відмовилася від практики післяматчевих пенальті у разі нічийних результатів, зважаючи на відверту безглаздість такого підходу і здій психологічні проблеми для воротарів команд майстрів. Однак, на наступний чемпіонат даний пункт не був вилучений зовсім, а отримав дещо оригінальне уточнення. Суть полягала у тому, що післяматчеві одинадцятиметрові пробивалися лише у тих випадках, коли основний час поєдинку завершувався «всуху», результативні ж нічії пробиття пенальті не потребували. Але! Якщо й удари з крапки після 0:0 також принесуть нічию, то обом командам записується в актив одне очко... Достатньо лише уявити собі ситуацію, коли після напруженої гри футболістам належить поставити під сумнів здобуте очко, особливо якщо в принципі все може залишитися так, як є. Звичайно, що у такому випадку гравці перед пробиттям одинадцятиметрових досягали «дженртльменської» угоди з метою не псувати один одному настрай. Тому й у першому матчі сезону-74, коли у матчі «Автомобіліст» (Житомир) – СК Луцьк було зафіксовано нічию 0:0, гравці обох команд ідеально точно виконали свій обов'язок і після 5:5 у серії одинадцятиметрових розійшлися миром з очком у кожній кишенні.

Зауважимо, що звітний поєдинок не був винятком – 99% пенальтійних результатів приносили результати 3:3, 4:4, 5:5. Незабаром після старту того чемпіонату це почало дратувати футбольних функціонерів. Найбільший скандал розгорівся після того, коли московський «Спартак» з тбіліським «Динамо» показово розіграли 3:3, а останній удар москвичів з крапки демонстративно прийшовся в район кутового прапорця. Зважаючи, що цю комедію показували у прямій трансляції по телебаченню, Федерація футболу змусила той матч переграти. Але слідкувати за такими «фокусами» у всіх лігах чиновники, звичайно ж, не могли. Тому вже у розпал змагань, на початку травня вийшов наказ, котрий вилучав з регламенту дану норму і нульові нічії отримали таке ж право на існування, як і усі інші.

**«ВОЛИНЬ»
(Луцьк)**

ВОРОТАРІ:

1 Віталій НЕДІЛЬКО	21.08.1982
22 Дмитро СЕМЧЕНКО	07.08.1989
42 Ісса НДОС	12.12.1985

ЗАХИСНИКИ:

2 Олександр ШЕВЕЛЮХІН	27.08.1982
3 Сергій СІМИНІН	09.10.1987
4 Богдан КАРКОВСЬКИЙ	29.01.1988
11 Віталій ГОШКОДЕРЯ	08.01.1988
24 Руслан МОСТОВИЙ	02.06.1974
33 Павло ЦИРКУНЕНКО	10.07.1991
37 Володимир КОВАЛЮК	03.03.1972

ПІВЗАХИСНИКИ:

5 Рамон ЛОПЕС ДЕ ФРЕЙТАС	07.08.1989
7 Максим ЛІСОВИЙ	21.05.1985
10 В'ячеслав ШАРПАР	02.06.1987
15 Дмитро ЄРЕМЕНКО	20.06.1990
17 Сергій ПОДРИГУЛЯ	05.02.1992
18 Віталій ПРИНДЕТА	02.02.1993
21 Ярослав КІНАШ	16.04.1988
23 Олександр МАРКОВЕЦЬ	26.12.1993
25 Андрій ВЛАСКО	17.02.1992
27 Василь ЖУК	01.01.1991
28 Роман КАРАСЮК	27.03.1991
30 Сергій СНІТКО	31.03.1975
31 Євген ПІЧКУР	30.08.1979
32 Олександр МІРОШНИЧЕНКО	19.01.1986
36 Олександр НАЗАРЧУК	01.02.1989

НАПАДНИКИ:

9 Олександр ПІЩУР	26.01.1981
14 Євген ПАВЛОВ	12.03.1991
16 Вадим РИБАЛЬЧЕНКО	24.11.1988

Президент клубу:

Василь Андрійович Столляр

Головний тренер: Віталій Володимирович Кварцяний

Старший тренер: Володимир Олексович Журавчак

Тренери: Степан Павлов, Сергій Чабан

Начальник команди: Віктор Сергійович Шелигин

**«КРИВБАС»
(Кривий Ріг)**

ВОРОТАРІ:

1 Андрій ФЕДОРЕНКО	09.01.1984
12 Іслі ХІДІ	15.10.1980
24 Євген ДЕЙНЕКО	15.10.1985

ЗАХИСНИКИ:

2 Артурс СІЛАГАЙЛІС	03.05.1987
3 В'ячеслав СЕРДЮК	28.01.1985
4 Олександр ГРАНОВСЬКИЙ	11.03.1976
5 Віталій КОМАРНИЦЬКИЙ	02.08.1981
15 Сергій КАРПЕНКО	19.05.1981
25 Олександр ЖДАНОВ	27.05.1984
Олег ДОПІЛКА	12.03.1986

ПІВЗАХИСНИКИ:

5 В'ячеслав РЯБОВ	21.06.1989
7 Андрій ОБЕРЕМКО	18.03.1984
10 Руслан КОСТИШИН	08.01.1987
14 Платон СВИРИДОВ	20.11.1986
16 Ансі АГОЛЛІ	11.10.1982
17 Доріан БЮЛЮКБАШІ	08.08.1980
18 Ервін БУЛЬКУ	03.03.1983
19 Олександр КОБАХІДЗЕ	11.02.1987
21 Андрій БОГОМАЗОВ	15.07.1989
23 Младен БАРТУЛОВІЧ	05.10.1986
28 Кестутіс ІВАШКЕВІЧЮС	17.04.1985
29 Анатолій ОПРЯ	25.11.1977
30 Олександр МАКСИМОВ	13.02.1985
Денис АНДРІЄНКО	12.04.1980

НАПАДНИКИ:

8 Олександр МЕЛАЩЕНКО	13.12.1978
8 Дмитро ВОРОБЕЙ	10.05.1985
11 Роман КАРАКЕВІЧ	13.11.1981
20 Сергій МОТУЗ	06.07.1982
22 Юрій ШТУРКО	08.10.1984

Президент клубу:

Олександр Ілліч Лівшиць

Головний тренер: Олег Анатолійович Таран

Тренери: Сергій Башкіров, Валерій Городов, Геннадій Іванов, Тарас Гребенюк

Начальник команди: Сергій Миколайович Дубинський

